

Diaarinumero TRE:2244/10.03.04/2025

Tohlopin etelärannan, Harjun pappilanrannan ja Ransunpuiston yleissuunnitelmaluonnos, saadut palautteet ja vastineet niihin

Yleissuunnitelmaluonnos oli nähtävillä 13.-27.11.2025 ja palautteita saatiin 7 kpl.

Palautteiden asiasisältö ja vastineet niihin on koottu tähän saapumisjärjestyksessä.

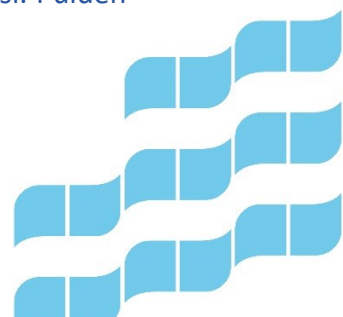
Palaute 1

”Vanhat puut rantaviivassa pitää säilyttää. Lumoohjelman mukaisesti monimuotoisuutta ja kulttuurimaisemaa tukien. Sekä lisätä samaa puustoa rantaviivaan yhtenäiseksi. Nyt on kyse tohlopinkulttuurimaisemasta aivan samoin kuin keskustan ja eteläpuistonkin. Tämä puusto on tehnyt tohlopin tunnistettavuuden.

Myös tiikonraitin voisi avata kiertämään tohlopinrannan kun täyttöjä tehdään niin ennemmin sinne missä tarve eikä sinne missä ei ole tarvetta.”

Vastine 1

Nykyistä rantapuustoa ei pystytä säästämään, koska rannan korkotasot ja järveen viettävä luiskaus muuttuvat suurella osalla rantaviivaa. Ainoastaan Tohlopin rantapuiston lounaisessa järven poukamassa nuoren puuston säilyttämien voi olla mahdollista. Yleissuunnitelman suunnitteluperiaatteena on Tohloppi-järven maiseman huomioiminen ja rannan monimuotoisuuden lisääminen muun muassa monipuolisin puu- ja pensasistutuksin. Puistoon istutetaan uutta puustoa monilajisiin ryhmiin ja yksittäin kasvaviksi maisemapuiksi. Puiden

tarkat paikat ja lajit määritellään myöhemmin tehtävässä rakennussuunnitelmassa. Tohlopin rannan omaleimaisuuden kannalta tärkeät terijoensalavat ja tervalepät voidaan ottaa huomioon jatkosuunnittelun kasvillisuus- ja lajivalinnoissa.

Suunnitelma ei sisällä Tiikonraitin yhteyttä. Tohlopin etelärannan rakentaminen ei edellytä tai estä Tiikonraitin rakentamista myöhemmin.

Palaute 2

”Katsoin verkkosivuilta ym alueen suunnitelmaa ja alueen merkitystä jne. Heräsi kysymys koskien alueen historiallisia nimiä ja reittejä: onko Tiikonoja ja Tiikonraitti lopullisesti pyyjitetty pois kartoilta vaivihkaa uudistusten myötä?

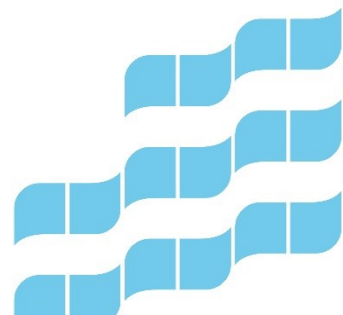
Rannalle on suunniteltu mm vesitäyttöä etelärannalle mutta samasta syystä (vesitäytön tarve) Tiikonraitin ennallistamista on pidetty mahdottomana. Tämä on epäloogista. Kyseinen alue missä Tiikonraitti vielä kartoilla kulkee on kaupungin omistuksessa ja tässä yhteydessä koko ranta-alueen reitti olisi oiva mahdollisuus palauttaa osa alueen historiaa.”

Vastine 2

Tohlopin eteläranta ei sisällä Tiikonraitin yhteyttä. Tohlopin etelärannan rakentaminen ei edellytä tai estä Tiikonraitin rakentamista myöhemmin.

Palaute 3

”Tohloppi-järven etelärannan pyöreät salavat ovat maisemallisesti tärkeitä, ja vanhoilla puilla on toki myös merkittäviä luontoarvoja. Suunnitelmassa rannan olemassa olevat puut ollaan poistamassa ja tilalle tuomassa hyvin erityyppisiä puita. Vanhojen puiden säilyttäminen

tilanteessa, jossa ranta muuttuu rakentamisen myötä paljon, säilyttäisi Tohlopin henkeä ja maisema-arvoja. Toivon, että suunnittelun jatkovaiheissa nykyisten salavien säilyttämiseen panostetaan, jotta ranta säilyttää pallomaisten puiden myötä sille muodostuneen omaleimaisen ilmeen.”

Vastine 3

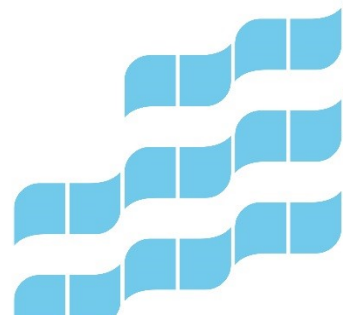
Nykyistä rantapuustoa ei pystytä säästämään, koska rannan korkotasot ja järveen viettävä luiskaus muuttuvat suurella osalla rantaviivaa. Ainoastaan Tohlopin rantapuiston lounaisessa järven poukamassa nuoren puuston säilyttämien voi olla mahdollista. Yleissuunnitelman suunnitteluperiaatteena on Tohloppi-järven maiseman huomioiminen ja rannan monimuotoisuuden lisääminen muun muassa monipuolisin puu- ja pensasistutuksin. Puistoon istutetaan uutta puustoa monilajisiin ryhmiin ja yksittäin kasvaviksi maisemapuiksi. Puiden tarkat paikat ja lajit määritellään myöhemmin tehtävässä rakennussuunnitelmassa. Tohlopin rannan omaleimaisuuden kannalta tärkeät terijoensalavat ja tervalepät voidaan ottaa huomioon jatkosuunnittelun kasvillisuus- ja lajivalinnoissa.

Palaute 4

”Palautteeni koskee Tohloppijärven etelärannan yleissuunnitelmaa, tarkemmin vanhan puurivistön poistoa rannasta. Puurivistön poisto kokonaisuudessaan ei vastaa kaupungin hyväksymää kaupunkipuulinjausta, jossa painotetaan tavoitteina mm. säilyttää eheitä puurivistöjä.

Verrattuna nuoriin vastikään istutettuihin puihin, vanhan puurivin vaikutus ympäristölle on huomattava, mitä tulee varjon, viileyden ja vehreyden lisäämiseen. Kyseiset rannan salavat luovat myös alueelle omaleimaista identiteettiä jota jälleen painotetaan kaupungin omassa linjauksessa.

Myös järvitäyttö on ristiriitainen, tai ainakin kyseenalainen, kun sitä vertaillaan sekä

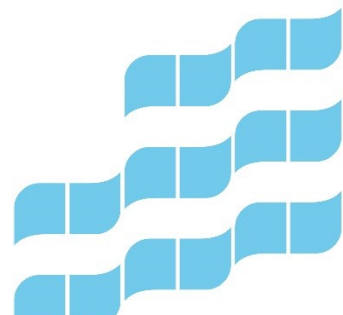
suunnitelmaluonnoksen että kaupungin strategian, LUMO-ohjelman, EU:n ennallistamisasetuksen jne. tavoitteisiin.

Täytön myötä menetetään rannan tuntumaan syntynyttä, ranta-alueelle uniikkia järviluontoa, vaikkakin suunnitelmaluonnos lupaa monimuotoisuuden paranevan rantapuiston myötä. Täytössä piilee merkittävä ympäristöriski Tohloppijärven pohjaan vajonneiden PCB-yhdisteiden ym. haitta-aineiden vuoksi. Tällaisten töiden vaikutuksesta pienelle järvelle ja sitä ympäröivälle luonnolle ei ole riittävästi tutkimustietoa, jotta töitä kannattaisi mielestäni tehdä välttämättömyyksien ulkopuolella.”

Vastine 4

Nykyistä rantapuustoa ei pystytä säästämään, koska rannan korkotasot ja järveen viettävä luiskaus muuttuvat suurella osalla rantaviivaa. Ainoastaan Tohlopin rantapuiston lounaisessa järven poukamassa nuoren puuston säilyttämien voi olla mahdollista. Yleissuunnitelman suunnitteluperiaatteena on Tohloppi-järven maiseman huomioiminen ja rannan monimuotoisuuden lisääminen muun muassa monipuolisin puu- ja pensasistutuksin. Puistoon istutetaan uutta puustoa monilajisiin ryhmiin ja yksittäin kasvaviksi maisemapuiksi. Puiden tarkat paikat ja lajit määritellään myöhemmin tehtävässä rakennussuunnitelmassa. Tohlopin rannan omaleimaisuuden kannalta tärkeät terijoensalavat ja tervalepät voidaan ottaa huomioon jatkosuunnittelun kasvillisuus- ja lajivalinnoissa.

Suunnittelualueelle on tehty pohjatutkimuksia sekä vesialueella että nykyisellä maa-alueella useassa eri vaiheessa. Tutkimuksissa on todettu tiettyjä kohonneita haitta-ainepitoisuuksia ja kynnysarvotason ylittäviä summapitoisuuksia. Näihin liittyviä riskejä ja muita mahdollisia erilaisia ympäristö- ja terveysriskejä on arvioitu vesiluvan hakemussuunnitelmassa ja sen liitteeksi laaditussa riskiarviointiraportissa. Todettuja riskejä sekä tunnistettuja epävarmuuksia voidaan pienentää tai kokonaan poistaa riskienhallintatoimenpiteiden kautta. Toimenpiteiksi on esitetty työnaikaista vesistötarkkailua, työalueen eristämistä esim. silttiverholla, pohjasedimentin peittämistä kankaalla ja puhtailla soveltuvilla maa-aineksilla virkistyskäyttöön

osoitetulla alueella, työn suorittamista mahdollisimman lyhyessä ajassa sekä menettelemällä niin, että haitta-ainepitoisen sedimentin uudelleen veteen sekoittuminen minimoidaan.

Palaute 5

”Tohloppijärvi ja sen alue muodostavat hienon kokonaisuuden erilaisia elinympäristöjä ja niiden monipuolista lajistoa. Alue on myös tärkeä virkistätymiskohde ja sieltä löytyy kaupungin ja WWF:n yhteissopimuksella suojeltu Perintömetsä.

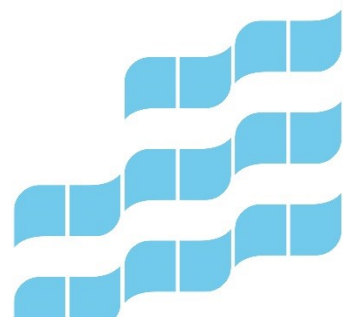
Vesilinnuista järvellä ovat viime vuosina vaihtelevasti pesineet mm. tavi, sinisorsa, härkälintu ja kuikka sekä lokeista kalalokki. Joutsen ei ole pesinyt paikalla nyt useampaan vuoteen, mahdollisesti häirinnästä johtuen. Ranta- ja metsälinnusto on runsas, pitäen sisällään mm. sellaisia säännöllisiä pesimälajeja kuin sirittäjä, peukaloinen, mustapääkerttu, punarinta, mustarastas, punakylkirastas, laulurastas, kuusitiainen, hippiäinen jne. Lahopuusto antaa ravintoa ja pesimäpaikkoja kaikille maamme tikkalajeille, jotka siellä on myös havaittu.

Suunnitelmassa Tohloppijärveen suunnitellaan rantatäyttöä, joka leveimmältä kohdaltaan olisi jopa 15 metriä. Pienten järvien täyttöön tulisi suhtautua suurella varauksella. Tohloppijärven vedenlaatu on hyvä ja siellä esiintyy sinilevää kesällä vain satunnaisesti ja pieniä määriä. Järvi on suosittu uima- ja kalastuskohde ja talvella siellä ylläpidetään luistelurataa. Länsi-Tampereen asukasmäärä kasvaa, joten käyttöpaine järvelle tulee entisestään kasvamaan. Rakentamisen myötä hulevesimäärien lisääntymisen riski kasvaa ja se tulee huomioida kaikessa suunnittelussa.

Täytöstä herää kysymyksiä. Kuinka tarkkaan täytettäväksi suunnitellun alueen pohja on tutkittu mahdollisten haitta-ainesten varalta? Entä onko pohjakasvillisuus kartoitettu? Rantatäyttö tulisi pitää minimissä ja työt olisi tehtävä muulloin kuin kevät- ja kesäaikaan. Lisäksi sementtien aineisten kulkeutuminen kauemmas on estettävä suodatinkankaalla.

Rantareitille tulee suunnitella maltillinen valaistus, joka ohjautuu alas eikä luo häikäisyä järven suuntaan.

Luonnonmukaisuus ja hulevesien pidättämiseen suunnitellut kasvillisuuspainanteet ovat

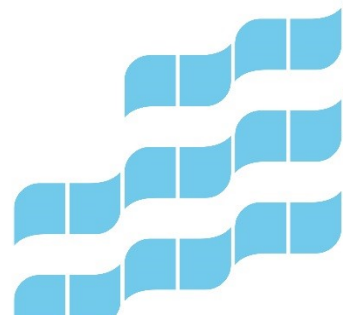
kannatettavia toimenpiteitä rantareitillä. Roskisten määrä on pidettävä riittävänä eivätkä penkit tai muut rakennelmat saa olla liikuteltavia. Näin voidaan ehkäistä ilkivaltaa ja roskaantumista.

Puut ja istutettava kasvillisuus on hyvä pohtia huolella.

Ransunpuiston laidunnuksesta

Eräs merkittävä epäkohta suunnitelma-alueella on. Ransunpuistossa on ollut kesäisin lammaslaidun, joka väitetyksi perustettiin lisäämään monimuotoisuutta ja palauttamaan kulttuurimaisema.

Valitettavasti laitumen perustaminen aiheutti enemmän vahinkoa kuin hyötyä luonnolle. Sen alta kaadettiin valtaosa harmaalepistä ja suuri määrä koivuja. Näiden puulajien lehtiä ja norkkoja käyttää liito-orava ravinnokseen. Puut näin ollen kaadettiin liito-oravan elinalueelta ja tärkeältä liikkumisreitiltä. Puusto ei laidunnuksesta johtuen pääse kasvamaan monikerroksisena, vaan alue on nyt täynnä täysimittaisia koivuja, jotka ajan mittaan vanhenevat eikä nuorta ole tilalla. Linnut eivät pesi laitumen alueella, koska siellä ei ole suojaa. Ennen hakkuita paikalla kukki keväisin runsaana valkovuokko ja linnut lauloivat aktiivisesti. Myöskään Mediapoliksen kyltti ei loistanut puuston läpi järvimaisemaan. Mitään luontoselvitystä (mm. kasvit ja hyönteiset) ei ennen hanketta tehty eikä sen jälkeenkään. Laidunnus tulisi lopettaa joko kokonaan tai sitten laitumen koko tulisi lähes puolittaa ja vähentää lampaiden määrää. Niille myös tarvittaisiin lisäruokinta, koska joka kesä ruoka on liian aikaisin tiukassa. Käytöstä pois otetulla alueella saisivat saniaiset taas kasvaa ja toivottavasti myös puiden taimet alkaisivat punnertaa uudelleen maasta. Jonkin hankkeen epäonnistumisen myöntäminen voi sen toteuttajalle olla vaikea pala, mutta ylpeys ei saisi olla peruste purkaa päätös. Tohloppijärven alueelle on tehty varaus myös toiselle laitumelle, joka on luonnon kannalta vieläkin huonommassa paikassa. Kyseistä hanketta ei tule missään tapauksessa toteuttaa, vaikka se onkin vailla parempaa tietoa kirjattu alueen hoitosuunnitelmaan. Tällöin tuhottaisiin jälleen tärkeä luontokohde, joka ei lisäksi sovellu millään lailla laidunnukseen. Pappilanranta tulee säilyttää sellaisenaan eikä tehdä sinne mitään polkuja. Juuri nykyisellään se on linnustolle hyvin suojaa antava paikka. Metsässä on paljon lahoppuuta ja tiheikko suojaa lintujen pesintää ja antaa ravintoa. On tärkeää antaa tällaisten paikkojen olla koskemattomia.”

Vastine 5

Tohlopin eteläranta -puiston rakentaminen parantaa Tohloppi-järveä kiertävien virkistysreittien laatua ja yhtenäisyyttä. Puistoon rakennettava laitur, muut istuskelupaikat ja rantaviivan muotoilu lisäävät myös muita virkistysmahdollisuuksia veden äärellä ja puistossa.

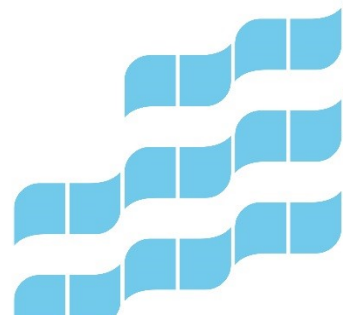
Suunnittelussa on huomioitu myös pääsy jäälle talviaikaan. Uusien istutusten suunnitteluperiaatteena on Tohloppi-järven maiseman huomioiminen ja rannan monimuotoisuuden lisääminen muun muassa monipuolisin puu- ja pensasistutuksin. Puistoon istutetaan uutta puustoa monilajisiin ryhmiin ja yksittäin kasvaviksi maisemapuiksi. Puiden tarkat paikat ja lajit määritellään myöhemmin tehtävässä rakennussuunnitelmassa.

Valaistussuunnitelmaa tarkennetaan rakennussuunnitteluvaiheessa, jolloin huomioidaan toiminnallisuuteen, turvallisuuteen, maisemaan ja viihtyisyyteen vaikuttavat seikat.

Kulkureittien varrelle ja oleskelualueille asennetaan kiinteitä penkkejä ja roska-astioita.

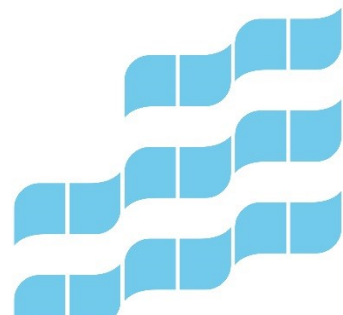
Kalusteiden ja varusteiden tarkat paikat ja mallit määritellään rakennussuunnitelmassa.

Asemakaavoituksen yhteydessä on tehty maa-alueille liito-orava-, kasvillisuus-, lepakko- ja linnustoselvitykset. Suunnittelualueelle on tehty pohjatutkimuksia sekä vesialueella että nykyisellä maa-alueella useassa eri vaiheessa. Tutkimuksissa on todettu tiettyjä kohonneita haitta-ainepitoisuuksia ja kynnysarvotason ylittäviä summapitoisuuksia. Näihin liittyviä riskejä ja muita mahdollisia erilaisia ympäristö- ja terveysriskejä on arvioitu vesiluvan hakemussuunnitelmassa ja sen liitteeksi laaditussa riskiarviointiraportissa. Todettuja riskejä sekä tunnistettuja epävarmuuksia voidaan pienentää tai kokonaan poistaa riskienhallintatoimenpiteiden kautta. Toimenpiteiksi on esitetty työnaikaista vesistötarkkailua, työalueen eristämistä esim. silttiverholla, pohjasedimentin peittämistä kankaalla ja puhtailla soveltuvilla maa-aineksilla virkistyskäyttöön osoitetulla alueella, työn suorittamista mahdollisimman lyhyessä ajassa sekä menettelemällä niin, että minimoidaan haitta-ainepitoisen sedimentin resuspendoituminen, eli kertaalleen laskeutuneen aineksen uudelleen veteen sekoittuminen. Vesilupahakemus sisältää ehdotuksen veden laadun tarkkailemiseksi.

Tarkkailuohjelman mukaan vedenlaatua tarkkaillan järven etelärannassa ennen töiden aloittamista, niiden aikana ja töiden päättymisen jälkeen.

Tampereen kaupungin LUMO-ohjelman tavoitteiden mukaisesti laidunnusta pyritään kaupungin omistamilla mailla lisäämään. Laidunnusta hyödynnetään luonnon monimuotoisuuden lisäämisessä ja muun muassa vieraslajien torjunnassa. Avoimien viheralueiden viherpalveluohjelmassa 2026-2035 Ransunpuiston laidunalue on huomioitu säilyvänä laitumena. Viherpalveluohjelma on ollut nähtävillä alkuvuonna 2026 ja se on parhaillaan viimeistelyvaiheessa. Laidunta perustettaessa laadittiin ensimmäinen laidunsuunnitelma vuosille 2019-2023, jolloin kartoitettiin myös alueen kasvillisuus. Laitumen eläinmäärää ja ravinnon riittävyttä on seurattu laidunsuunnitelman mukaisesti ja tarvittaessa ravinnon ehtyessä lampaita on siirretty loppukesästä toiselle laitumelle. Viherpalveluohjelman jatkotoimenpiteenä päivitetään myös Ransunpuiston laitumen laidunsuunnitelma. Ransunpuiston laidun on vanhaa viljelyaluetta, joka on viimeisen 50 vuoden aikana kehittynyt ensin niityksi ja sen jälkeen muuttunut vähitellen puustoiseksi. Laidunnuksen monimuotoisuutta lisäävät vaikutukset kehittyvät vähitellen. Tavoitteena on ylläpitää ja palauttaa alueen perinteistä kulttuurimaisemaa, torjua alueella kasvavaa lupiinia ja muutoin lisätä alueen luonnon monimuotoisuutta kasvillisuuden, hyönteisten, linnuston ja lahopuun muodossa. Oikein mitoitettun laidunnuksen myötä alueen maaperä köyhtyy vähitellen ja perinteiset niittylajit saavat lisää elintilaa. Avoin niitty ja lehtomainen hakamaa muodostavat luonnoltaan ja maisemaltaan monimuotoisen kokonaisuuden. Hakamaalla kasvava puusto turvaa pohjois-eteläsuuntaisen liito-oravan kulkuyhteyden. Laidunnus myös monipuolistaa Tohloppi-järven ympäristön virkistyskokonaisuutta ja sen infotaulut antavat ympäristötietoa asukkaille. Tohloppi-järven ympäristön kehittämissuunnitelmassa ja viheralueiden hoitosuunnitelmassa 2019-2030 esitetyn lisälaitumen perustamiseksi järven luoteisrannalle ei ole toistaiseksi tehty jatkosuunnitelmia. Laidun alueen vieressä olevan Harjun Pappilanrannan rantalehto säilyy, eikä sinne ole suunniteltu uusia polkuja, rakenteita tai toimintoja.

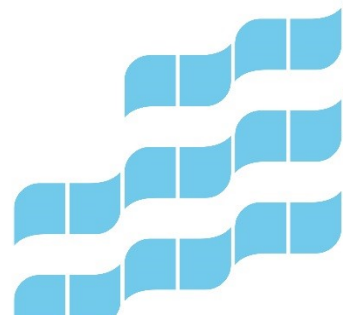

Palaute 6

” Kuten hankkeen esittelytekstissäkin kirjoitetaan, Tohlopin rannan viheralueet ovat arvokkaita, niin maiseman, kaupunkikuvan kuin luonnon monimuotoisuuden kannalta. Rannan nykyiset puut ovat alueelle ikoniset. Ne ovat olleet jo kymmenien vuosien ajan Tohlopin alueen tuntomerkki. Monet päiväkotikiikaritkin tietävät niiden perusteella missä ovat, kun ohi kulkevat. Surukseni huomasin, että alueelta on yleissuunnitelmaluonnoksessa merkitty poistettavaksi kaikki nykyiset puut.

Tohlopin ympäri kulkee suosittu lenkkeilypolku. Kesäisin suuret puut tuovat helpotusta helteeseen tarjoamalla miellyttävää varjoa, jota ei saada aikaan ihmisen tekemillä rakennelmilla, eikä myöskään uusilla istutettavilla puuntaimilla, ainakaan seuraaviin vuosikymmeniin. Puut tarjoavat paitsi varjoa, myös suojaa eläimille, kuten linnuille ja hyönteisille. Jos ja kun monimuotoisuutta halutaan lisätä, olisi suuri sääli kaataa nämä kaikki puut ja tuoda tilalle lahoppuuta. On ymmärrettävää, että alueelle halutaan vaihtelevampaa lajikirjoa, mutta sen toteuttaminen olisi mahdollista myös poistamalla vain osa huonokuntoisempia puita, joita voitaisiin jättää lahoppuiksi alueelle ja lisäämällä nykyisten puiden väleihin uusia istutuksia eri lajeilla. Myös penkeillä ja istuinryhmillä on varmasti eniten käyttöä kesäaikaan, tällöin olisi hyvä, että puistosta ei muodostu kuumaa pätsiä, jossa varjon löytäminen on mahdotonta.

Tohlopin eteläranta on suosittu kalastuspaikka. Tämä tulisi ottaa huomioon aluesuunnittelussa. Todennäköisesti laiturilta kalastaminen kielletään, joten olisi suotavaa, että koko rantaviiva ei koostuisi kivikosta. Myös eliöstön ja muun luonnon monimuotoisuuden kannalta olisi toivottavaa, että vesialueen täyttöjä tehdään vakavasti harkiten. Vaikka kivikot tarjoavat jatkossa uusia elinympäristöjä, vesialueen täyttö myös väistämättä tuhoaa niitä. Yleissuunnitelmaluonnoksesta ei ole havaittavissa niin suurta saavutettavaa lisäarvoa, että näiden elinympäristöjen tuhoaminen olisi perusteltua.

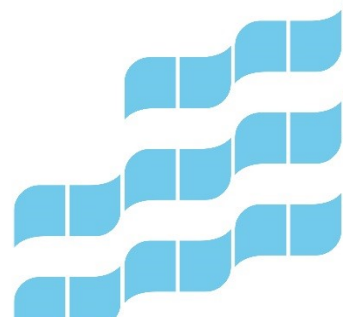

Harvemmin leikattavien niittyjen lisääminen ja autoliikenteen vähentäminen ovat loistavia ideoita, joista on iloa paitsi alueen ihmisille, myös eläimistölle. Myös penkit, ja toivottavasti myös riittävä määrä roska-astioita, ovat enemmän kuin tervetulleita alueelle.”

Vastine 6

Nykyistä rantapuustoa ei pystytä säästämään, koska rannan korkotasot ja järveen viettävä luiskaus muuttuvat suurella osalla rantaviivaa. Ainoastaan Tohlopin rantapuiston lounaisessa järven poukamassa nuoren puuston säilyttämien voi olla mahdollista. Yleissuunnitelman suunnitteluperiaatteena on Tohloppi-järven maiseman huomioiminen ja rannan monimuotoisuuden lisääminen muun muassa monipuolisin puu- ja pensasistutuksin. Puistoon istutetaan uutta puustoa monilajisiin ryhmiin ja yksittäin kasvaviksi maisemapuiksi. Puiden tarkat paikat ja lajit määritellään myöhemmin tehtävässä rakennussuunnitelmassa. Tohlopin rannan omaleimaisuuden kannalta tärkeät terijoensalavat ja tervalepät voidaan ottaa huomioon jatkosuunnittelun kasvillisuus- ja lajivalinnoissa. Rantaan suunniteltu laituri, vesirajaan viettävän rantaluiskan muotoilu ja pinnan verhoilumateriaalin valinnat mahdollistavat rannan monipuolisen virkistyskäytön, kuten kalastuksen.

Tohlopin eteläranta -puiston rakentaminen osin vesistötäytölle pohjautuu asemakaavan 8525 mukaiseen maankäyttöön. Asemakaava mahdollistaa rantaviivan lähellä aiemmin sijainneen Tohlopinranta -kadun siirtämisen pois rannasta ja asuinkerrostalokortteleiden rakentamisen lähelle Tohloppi-järveä. Tohlopin eteläranta -niminen puisto on asemakaavassa osoitettu osin rannasta poistuneen katutilavarauksen kohdalle ja osin vesistötäytön alueelle. Viher- ja virkistyspalveluiden sekä reittien kehittäminen kapealla viheralueella ei olisi mahdollista ilman vesistötäytön tuomaa lisätilaa.

Palaute 7

”MIELIPIDE

TAMPEREEN SEUDUN POLKUPYÖRÄILIJÄT RY

Yhdistyksemme esittää suunnitelmaluonnoksesta seuraavan mielipiteen.

Huomautamme, että luonnoksessa esiintyy moottoriliikennekieltomerkkejä sellaisista suunnista, joista moottoriajoneuvoliikennettä ei muutoinkaan sallita, esimerkiksi idän suunnasta rantaväylää pitkin. Tällaiset merkinnät eivät ole varsinaisesti kovin haitallisia, mutta voivat aiheuttaa alueen käyttäjille sekaannusta. Mikäli tarkoituksena on merkitä ajoradan alkaminen, olisi suositeltavaa käyttää siihen tarkoitettuja, yhdenmukaisia ratkaisuja. Selkeä ja johdonmukainen opastus on tärkeää alueilla, joissa huoltoliikenne risteää suojaamattomien tienkäyttäjien väylien kanssa.

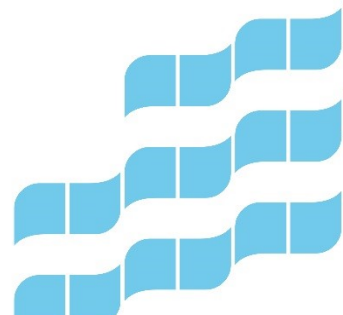
Alueen länsipäässä olisi syytä kiinnittää huomiota pyöräliikenteen tavoiteverkon mukaisen aluereitin loogiseen jatkuvuuteen. Pelle Hermannin polulta saapuva pyöräilijä joutuu kääntymään ensin väärään suuntaan (itään) päästäkseen myöhemmin kääntymään Ristimäen rantapolulle. Reitin tulisi ylimääräisten käännösten sijaan olla looginen ja jatkuva, ja kulkea suoraan Pelle Hermannin polun päästä Ristimäen rantapolulle asti ilman käännöksiä.

Lisäksi, koska osa rantareitistä on merkattu ajoradaksi, se vaikuttaa myös pyöräilijöiden keskinäisiin väistämisvelvollisuuksiin. Aluereitin tulisi kuitenkin olla hierarkiassa paikallisreittiä korkeammalla ja näin ollen paikallisreitin tulisi olla siihen nähden väistämisvelvollinen. Tämä tulisi huomioida alueen suunnittelussa.

Huomautamme myös, että rantaväylä voi toimia vaihtoehtoisena ja turvallisempana yhteytenä koululaisille, jotka kulkevat Raholan koulun Harjun koulutalolle. Yhteys alikulun kautta tarjoaa lapsille rauhallisemman reitin kuin pyöräilyn pääreitistö. Koulumatkojen sujuvuus ja turvallisuus on hyvä huomioida rantaväylän suunnittelussa.

Tampereella 27.11.2025

Tampereen seudun polkupyöräilijät ry”

Vastine 7

Pyöräily-yhteydet muuttuvat aiempaa selkeämmäksi ja turvallisemmaksi Pelle Hermannin polun, Ristimäen rantapolun ja Tohlopin rantaraitin välillä. Katukäytöstä poistuneen, rannassa sijainneen Tohlopinranta-kadun ajokaistamerkinnyt ja pinnoitteet poistetaan ja reitti kavennetaan, päällystetään ja maisemoidaan jalankulun ja pyöräilyn tarpeiden mukaiseksi reitiksi. Samalla poistuu tarve kadun ylitykselle, mikä selkeyttää myös pohjois-eteläsuuntaista kulkua.

Moottoriajoneuvoliikenteen kieltäviä merkkejä käytetään sellaisistakin suunnista, joista moottoriajoneuvoliikennettä ei sallita, jotta jalankulkijoille ja pyöräilijöille viestitään väylätyypin muutoksesta. Tämä on vakiintunut esittämistapa, joka kuvataan myös Kuntaliiton ohjeessa Liikennemerkkien käyttö kaduilla (s. 57). Pyöräteiden keskinäisissä risteyksissä väistämisvelvollisuus osoitetaan yleensä vain pääreitit ja alemman hierarkiatason reitin risteämisissä, myös Väyläviraston Pyöräliikenteen suunnittelu -ohje ohjaa tähän suuntaan (s. 165). Alue- ja paikallisreittien välisissä pyöräteiden risteyksissä ei yleensä ole osoitettu väistämisvelvollisuutta sivusuunnalle, eikä sille tässäkään tapauksessa nähdä tarvetta, sillä liikkumisympäristö viestii tasa-arvoisesta risteyksestä.

